

Een dankbare herinnering aan

HENNIE UEFFING

echtgenoot van
Mary Gelinck

Hij werd op 25 juli 1940 in Lieveelde, onder de rook van Groenlo, geboren en kreeg van zijn ouders de doopnamen Hendrikus Jacobus. Volkomen onverwachts overleed hij in de middag van zondag 22 augustus 1999 te Villach in Oostenrijk. De eucharistie bij zijn uitvaart vierden wij op 27 augustus in de parochiekerk van de H. Calixtus te Groenlo. In de verwachting van de verrijzenis ten leven hebben wij hem daarna te ruste gelegd op de r.k. begraafplaats te Groenlo.

Hoewel het de laatste jaren wat minder ging met zijn gezondheid, heeft zijn dood ons allen verrast. Daags tevoren was hij met Mary op vakantie gegaan naar Oostenrijk, waar hij temidden van de ruimte van de bergen wat meer lucht hoopte te krijgen. Hij hield daar van en het deed hem zichtbaar goed. En toen was daar zomaar op zondagmiddag, op zijn eerste vakantiedag, in het zwembad, zijn plotselinge dood, het einde van een veel te kort leven met Hennie.

Hennie was een levenslustige, vrolijke en opgewekte man. Een van zijn stellingen was: geniet van het leven nu het nog kan. Zijn levensvreugde groeide nog meer toen hij op latere leeftijd kennis kreeg aan Mary. Zijn geluk kon niet op en het was goed leven met hem. Blij en gelukkig was hij ook met de grotere familie- en vriendenkring waarin hij door zijn huwelijk werd opgenomen: hij was niet getrouwd met een maar met vier, zoals hij het zelf altijd grappend zei. Leven, en het leven genieten ging voor het werk. En

ook toen hij het vanwege zijn gezondheid wat kalmer aan moest doen, bleef hij het leven van de zonnige kant bekijken. Wel vond hij het jammer wat minder op zijn trekkers rond te kunnen rijden, want dat was zijn lust en zijn leven. Hij was een ware levenskunstenaar, vol humor en grappen. Je kon hem niet kwaad krijgen en je kon ook niet kwaad op hem worden. Altijd had hij wel een onverwachte, gevatte opmerking waarmee hij de spanning wist te breken, soms een echte kwajongen en deugniet, wiens handen niet stil konden staan. Hij hield van kaarten, dammen en er samen op uitgaan op de fiets.

Dankbaar was hij ook voor de levensvreugde die op latere leeftijd zijn deel werd: vasthoudend en met doorzettingsvermogen had hij er naar toe gewerkt. Jammer dat hieraan zo plotseling en veel te vroeg een einde moest komen. Wij vragen: God, waarom? En wij krijgen geen antwoord. Toch willen wij de Heer van alle leven danken dat Hennie enige tijd de onze mocht zijn op onze levensweg. Wij geven hem uit handen in het vertrouwen dat zijn leven goed geweest is. In dit geloven vertrouwen wij hem toe aan onze God en Vader en bidden dat hij een behouden thuiskomst mag hebben in Zijn huis met ruimte voor velen. Moge Hennie rusten in vrede. Ook bidden wij dat wij de kracht en de moed mogen ontvangen om ons opnieuw aan het leven toe te vertrouwen. Moge Hennie's levensvreugde ons daarin tot voorbeeld zijn.

Voor uw belangstelling en meeleven tijdens zijn leven, tijdens zijn ziektes en na zijn plotselinge overlijden, zeggen wij u hartelijk dank.

Uit aller naam:
Mary Ueffing - Gelinck